

Їй спокій тільки СНИТЬСЯ

Трудова біографія Г. Ф. СИДОРЧУК розпочалася в далекому 1980 році, коли вона, юна випускниця Рівненського сільськогосподарського технікуму, почала працювати в бухгалтерії Балашівського колгоспу. Вже з перших днів і місяців роботи вона зарекомендувала себе кваліфікованим спеціалістом та дисциплінованим виконавцем дорученої справи. Тому цілком логічно, що Галина Федорівна двадцять три роки незмінно сумлінно працювала у господарстві. За цей час завоювала повагу у його керівництва і шану в односельчан за свій професіоналізм і активну громадянську позицію під час вирішення загальносільських проблем.

Але настав момент, коли після розпаду колгоспу їй, ще молодій та енергійній жінці, довелося обирати нове місце у суспільному житті. І Г. Ф. Сидорчук не побоялася перекваліфікуватися – шістнадцять років тому вона стала землевпорядником Яцьковицької сільради. Успішно опанувати секрети і тонкощі нової посади їй допомагали великий досвід роботи у сільськогосподарському підприємстві, природна кмітливість, бажання та схильність до набуття нових знань і навиків. Тому нині жінка успішно справляється з виконанням досить широкого кола службових обов'язків.

Лише протягом останнього часу за її активної участі виготовлено генплан села, що, зокрема, дозволило розширити його межі.

– Нині сільрада виділила три нові масиви під будівництво приватного житла, – розповідає Галина Федорівна. – Адже багато наших односельчан хочуть споруджувати власні оселі. І це хороший знак для подальшого розвитку і піднесення населеного пункту.

Чимало людей щодня звертається з проханням щодо встановлення меж земельних часток-паїв, отже, треба допомагати їм виготовляти необхідну технічну документацію. Як правило, усі земельні питання ми прагнемо позитивно вирішувати на місці. І в цьому мені відчутно допомагав сільський голова Є. О. Чухрій.

До речі, Євгеній Олександрович добре відгукується про роботу Г. Ф. Сидорчук не тільки як фахівця, але й громадську активістку, небайдужу до проблем рідного

села, яка бере діяльну участь у їх вирішенні.

Пригадуючи свої перші дні і місяці роботи на посаді землевпорядника, жінка розповідає:

– Важко мені було на початку нової трудової діяльності, адже я після закінчення сільськогосподарського технікуму мала бухгалтерську освіту. А перекваліфікуватися відчутно допомогли під час моєї нетривалої роботи у районному відділі земельних ресурсів, зокрема його тодішній керівник М. П. Мельник та спеціалісти цієї установи. За що я їм досі щиро вдячна.

Потім набуті знання мені стали у нагоді, коли я посіла посаду землевпорядника Яцьковицької сільради. Там найперше взялася за встановлення меж населеного пункту. Разом з тодішнім головою сільради А. Ф. Лісковим ми чимало разів їздили в Рівне в інститут землеустрою і просто благали його керівництво, щоб допомогли вирішити цю проблему. Адже через неї односельчани не могли приватизувати свої земельні ділянки. І нас почули та посприяли встановленню меж села.

Багато праці і професійного вміння протягом багатьох років Г. Ф. Сидорчук доклала для прискорення приватизації присадибних ділянок. Адже, коли вона прийшла на роботу в сільраду, то до приватизації підлягало 300 дворів, а приватизовано було на той час лише 15. Нині ж у селі вже офіційно приватизовано майже 400 дворів.

Як пригадує Галина Федорівна, її як землевпоряднику довелося досить активно працювати під час безкоштовної привати-



зації земельних ділянок. Вона досі зберігає обласну газету «Вісті Рівненщини» за 2010 рік, де було вміщено замітку про те, що «в селі Яцьковичі Березнівського району перші громадяни отримали Державні акти по безкоштовній приватизації земельних ділянок».

Після завершення генплану забудови села Г. Ф. Сидорчук разом із сільським головою Є. О. Чухриєм у 2018 році активно взялися за розширення меж населеного пункту. Тобто запланували масиви на далеку перспективу. Отож завдяки їх старанням, жителі Яцькович приблизно наступних років п'ятдесят матимуть можливість отримати земельні ділянки під спорудження житла.

– Я завжди радію, що своєю працею допомагаю людям вирішити їх земельні проблеми, – ділиться моя співрозмовниця. – Не пам'ятаю випадку, щоб я комусь з односельчан відмовила, коли вони звертались до мене за професійною підтримкою.

Чимало приємних клопотів має Галина Федорівна у післяробочий час. Адже вона щиро турбується про свою сім'ю, її благополуччя. Разом з членами родини жінка обробляє шість гектарів земельних паїв. На них сіють зернові, щороку садять не менше гектара картоплі. На своєму обійсті Сидорчуки утримують корову, свиней, птицю. Словом, їй щодня є до чого докласти руки. Вона встигає успішно справлятися з обов'язками у сільській раді та залагодити чимало справ у власному домашньому господарстві.

Незважаючи на нинішні загальносуспільні труднощі, в основному Г. Ф. Сидорчук вважає себе щасливою людиною, радіє своїми двома вже дорослими синами, які подарували батькам п'ятьох чудових внуків. Старший син Андрій побудувався і живе з сім'єю у Березному. Молодший Федір з дружиною і двома дітками поки що мешкають у батьківській оселі. Але одночасно син зводить власне житло.

Окрім службових та господарських справ, у Галини Федорівни є захоплення для душі. Зокрема, вона любить походити у лісі в пошуках грибів. А ще з приємністю займається квітникарством. Тому її оселя в теплі пори року потопає у розмаїтті квітів, а в хаті дарують естетичну насолоду вазони, доглянуті її працюючими руками.

На завершення нашої розмови Г. Ф. Сидорчук зізналася:

– Ще раніше я казала своїм колегам, що після створення територіальної громади піду на заслужений відпочинок. Тоді більше приділятиму уваги і принеситиму користі своїм дітям та внукам, бо я їх всіх щиро люблю, бо вони для мене найрідніші. Тому вже сповна готова до цього логічного життєвого кроку, адже вважаю, що достойно пройшла свій довгий і непростий трудовий шлях.

Павло РАЧОК.